

Den danske Stjerne

Nr. 6 . Juni 1959 . 108. årgang

DEN *danske* **STJERNE**

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. **6**

JUNI 1959

108. årg.

INDHOLD

Fra missionens præsidentskab	195
Mere end et menneske	196
Fra missionssekretæren	201
Månedens spørgsmål	202
Dødsfald i Amerika	204
Præstedømsbelønninger	205
Genealogiens plads i Frelsens Planen	208
G. U. F.-stævnet	212
G. U. F.	214
Primary	216
Søndagsskolen	218
Kvindelig hjælpeforening	220
Kredslærerindernes budskab	220
Kredslærernes budskab	222
Indsat	223
Personlige nyheder fra nær og fjern	224

Forsidebilledet

Møntestræde i Odense

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.

Mary Kaiser, redaktør.

Fra missionens præsidentskab

Den 27. juni 1844, for et hundrede femten år siden, blev Profeten Joseph Smith myrdet, dræbt af en pobelhob. Han var dengang 38½ år gammel.

Skont han kun havde fået meget lidt skoleundervisning (ca. 3 år), er der blandt hans lærdomme og skrivelser mange ting, som var ukendte i hans dage, men siden viste sig at være korrekte, enten ved arkæologiske undersøgelser eller gennem videnskaben.

Nogle af hans bemærkelsesværdige udtalelser er:

- 1) Tobak er ikke godt for legemet.
- 2) Cement blev brugt af de tidligere indbyggere i Amerika for Kristi tid.
- 3) Store civilisationer, bygninger og veje fandtes på det amerikanske fastland.
- 4) Heste fandtes på det amerikanske fastland.
- 5) Hærdede redskaber fandtes i det tidlige Amerika.

Alle disse ting krævede mange år, før der blev fundet bevis for dem.

Nogle af de ting, Profeten skrev om, er man endda først nu ved at blive fuldstændig klar over.

Profeten fortalte os, at foruden alle de stjerner, vi kan se, var der et stort himmelrum, og dette himmelrum var også fyldt med Guds skabelser gennem den »Enbårne Søn«.

Han fortalte også, at Gud skabte jorden af materialer, der allerede eksisterede. At han samlede disse materialer sammen og dannede jorden af dem.

Alle disse ting er nu blevet dokumenteret af videnskaben.

Alle disse ting blev åbenbaret til Profeten gennem hans oversættelser af gamle, hellige skrifter, før han var 39 år gammel.

Ingen udtalelse i Mormons Bog eller Den Kostelige Perle har vist sig at være falsk. Hundreder er blevet draget i tvivl; mange har i den nyere tid vist sig at være sande.

Joseph Smith gav sit liv som et vidnesbyrd om, at hans skrivelser var sande. Tiden bærer vidnesbyrd om, at han var alt det, han påstod at være, nemlig Profet, Seer og Åbenbarer.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Storheden i hans mission og styrken i hans åndelige magt bar vidne om, at Jesus var

Mere end et menneske

Af Præsident J. Reuben Clark jr. af Det Første Præsidentskab.

I dette nummer slutter vi de uddrag, der er taget fra Præsident J. Reuben Clarks forelæsninger, holdt i 1939 under M.I.A.s auspicer.

Disse uddrag vil være af uendelig værdi for lærere og elever ved studiet af et kursus eller en enkelt lektie omhandlende Mesterens liv og gerning. De afsluttende sætninger fremsætter med klassisk enkelthed og styrke Præsident Clarks overbevisning om, at Jesus Kristus er Guds Søn, verdens Forløser.

Vi håber, at alle lærere vil opbevare de artikler og billeder, som denne serie har omfattet, til øjeblikkelig eller fremtidig brug.

Kenneth S. Bennion.

Det emne, som vi nu kommer til, markerer begyndelsen til den tidlige gerning i Judæa. Denne begivenhed står i forbindelse med den første påske, som Jesus overværede under sin gerning. Begivenheden er kun fortalt hos *Johannes*.

Der var to renselser i templet i henhold til den fuldstændige beretning. *Johannes* fortæller om den første renselse, som gik for sig i begyndelsen af Jesu gerning; og synoptikerne fortæller om en renselse ved slutningen af hans gerning i ugen med forsoningsofferet.

Jeg forklarede Dem også i begyndelsen, at den kronologi, jeg bruger, er en kronologi, der først og fremmest er baseret på beretningen i *Johannes*, som samler alting omkring visse højtider, som Herren deltog i: Påskefesten, måske Purimfesten, som højtideligholdt befrielsen fra perserne,

indvielsesfesten og tabernakelfesten.

De kritikere, som siger, at måske *Johannes Evangeliet* ikke var skrevet af *Johannes Åbenbareren*, fortæller os, at denne bog ikke er en historisk beretning og ikke foregiver at være en kronologisk fortælling. De er af den mening, at der kun var een påske, og at de forskellige påskefester, som der hentydes til i de forskellige dele af *Johannes*, var en og samme fest, og at missionens periode derfor ikke var, som vi regner det for her, godt tre år, men kun godt eet år. Vi vil imidlertid fortsætte denne forelæsnung ud fra den teori, som jeg for har sagt, at dette er en gerning, der varede godt tre år.

Jeg tror, jeg skal læse denne beretning for Dem. Det er første gang, vi har en beretning om Frelserens møde med en stor forsamling.

»Da nu jødernes påske var nær, drog Jesus op til Jerusalem.

Og han fandt i helligdommen dem, som solgte okser, får og duer, og vekselserne, som sad der.

Da gjorde han sig en svøbe af reb og drev dem alle ud af helligdommen, både fårene og okserne, og han spredte vekselsernes pengestykker og væltede deres borde,

og til dem, der solgte duer, sagde han: »Tag dette bort herfra; gor ikke min Faders hus til en kræmmerbod!«

Da kom hans disciple i hu, at der står skrevet: »Nidkærlighed for dit hus vil fortære mig.«

Joderne tog nu til orde og sagde til ham: »Hvilket tegn viser du os, siden du gor dette?«

Jesus svarede og sagde til dem: »Bryd dette tempel ned, og på tre dage skal jeg rejse det igen.«

Da sagde jøderne: »I seks og fyrretyve år er der bygget på dette tempel, og du vil rejse det på tre dage!«

Men det var om sit legemes tempel, han talte.

Siden, da han var oprejst fra de døde, kom hans disciple i hu, at han havde sagt dette; og de troede skriften og det ord, som Jesus havde talt.

Mens han nu i påsken tilbragte højtiden i Jerusalem, kom mange til tro på hans uavn, da de så de tegn, som han gjorde.« (*Johs. 2:13-23*).

Påsken var en meget travl tid, for jøderne kom til den alle vegne fra. Der må have været temmelig megen støj indenfor templets område - køernes brolen, fårenes brægen, snakken blandt vekselserne og alt det andet. Der må have været en betydelig uor-

den, som modte Frelseren, da han første gang trådte ind.

Kritikerne bemærker, at der her fortælles, at »Han fandt i helligdommen dem, som solgte okser, får og duer.« De mener, at han sandsynligvis tog nogle siv såvel som reb og bandt dem sammen. Disse siv kunne være blevet brugt, ikke så meget til at drive mændene, som gjorde upassende ting, ud, som til at genne kvæget ud med.

Kritikerne fremhæver, at dette var den eneste lejlighed, hvor Frelseren gjorde brug af sin fysiske styrke under hele sin gerning, og at han viste denne styrke havde naturligtvis intet at gøre med Frelserens personlige aktivitet. Det havde at gøre med hans renselse af Herrens hus.

Ved den første tempelrensning sagde Jesus:

»Gør ikke min Faders hus til en kræmmerbod!«

Det påpeges, at ved den anden lejlighed talte han ikke om det som »min Faders hus«. Ved denne anden lejlighed sagde han: »Mit hus skal kaldes et bedehus; men I gor det til en roverkule.« (*Matt. 21:13*).

Det er ikke vanskeligt at forstå, hvad de mennesker må have følt, der var tilstede, da Frelseren kom ind og fremsatte en sådan beskyldning mod dem. Han udfordrede straks hele deres system. Han udfordrede øjeblikkeligt deres præsteskab og dets virksomhed, skont der aldrig havde været et tidspunkt, hvor Frelseren ikke ydede præsterne en vis respekt og en vis anerkendelse. Efter flere af sine mirakler fortalte han til dem, han havde

hjulpet, at de skulle gå hen og aflægge rapport til præsterne. Dette gælder især de gange, da han kurerede dem for spedalskhed.

Efter at han således havde udfordret dem, sagde de til ham: »Hvilket tegn viser du os, siden du gør dette?»

Jeg har altid syntes, at det var temmelig bemærkelsesværdigt, at Frelseren ene mand kunne gå ind og uden modstand overhovedet drive vekselererne og de, som solgte disse ting, ud, og øjensynligt uden at nogen gjorde indsigelse.

De snappede på en måde efter vejret, efter at de var drevet ud, og sagde så til ham: »Hvilket tegn viser du os?» De må huske, at Frelseren blev stillet overfor det samme ved den sidste tempelrensning, og han blev stillet overfor det under hele sin gerning.

Under den anden tempelrensning sagde han til dem: »Johannes' dåb, hvor stammede den fra? Fra himmelen eller fra mennesker?» (*Matt. 21:25*).

Med andre ord, han gav ikke noget direkte svar. Han gav dem et spørgsmål, som, fremhæves det i skriften, de ikke turde svare på, hverken på den ene eller den anden måde.

Men denne første gang gav han dem, efter at være blevet spurgt om et tegn, et svar: »Bryd dette tempel ned, og på tre dage skal jeg rejse det igen.»

De vil erindre, at da Kristus stod for retten, var den beskyldning, som endelig syntes at give dem noget, som de kunne hænge en fordømmelse på, den, at han havde sagt, at han ville genop-

bygge templet på tre dage. Men det var naturligvis ikke det, han mente. Medens disciplene syntes ikke at have husket på dette, huskede præsterne det og påkaldte det.

Med hensyn til tegnet, sagde Herren ved forskellige lejligheder: »En ond og utro slægt forlanger tegn, men der skal intet andet tegn gives dem end profeten Jonas' tegn. Thi ligesom Jonas var tre dage og tre nætter i havdyrets bug, således skal Menneskesønnen være tre dage og tre nætter i jordens skod.» (*Matt. 12:39-40*).

Hver gang Jesus blev bedt om et tegn, henviste han til sig selv og sit værk og sin forsoning og sagde, at den, der søgte tegn, ikke skulle have andet tegn end dette. Enhver generation eller ethvert menneske, som undlader at leve så retskaffent, som han kan, er uden tro og ser efter et tegn, hvorved jeg mener, at ethvert menneske, som undlader at leve retskaffent i overensstemmelse med evangeliets principper, gør det, fordi han i virkeligheden ikke tror. Han har i sit hjerte mere eller mindre den tanke, at hvis Gud ville vise ham noget om dette, hvis Gud ville give et tegn, enten det, som denne person gør er forkert, eller det, som han ønsker at gøre er rigtigt, så vil han leve retskaffent.

I virkeligheden har Herren sagt til dem alle: »Jeg giver jer intet andet tegn end mig selv. På tre dage vil jeg oprejse det, hvis I bryder dette tempel ned.»

Nu har jeg allerede hentydet til den kendsgerning, at der var to renelser, en i begyndelsen af

hans mission og den anden ved slutningen. De er meget lig hinanden. Jeg gentager, nogle kritikere siger, at der kun var en renelse. De bygger derfor på denne teori den påstand, at Johannes ikke er en kronologisk fortæller, men han anbringer tingene på de steder, hvor han gerne vil have dem til at være, når han skal udvikle sin almindelige teori om den kristne religion. Jeg synes imidlertid, og jeg tror de bedste kritikere indtager dette standpunkt, at vi er temmelig usikre angående hele kronologien i evangelieberetningen, og jeg synes, det ville have været meget passende, at han skulle have rensset templet første gang, han gik ind i det, efter at hans mission begyndte, og at han skulle have rensset det igen, da hans mission var forbi.

En af de første ting, jeg havde i sinde, da vi begyndte dette kursus, var at prøve at fortælle noget om denne beretning på en måde, der kunne gøre den lidt mere virkelig, så vi kunne blive i stand til lidt bedre at forstå og virkelig bringe ind i vor bevidsthed den overbevisning, at Jesus var et virkelig væsen, at han virkelig levede i dødeligheden. Derfor har vi droftet beretningen om hans dødelige liv, begyndelsen med Gabriels forkyndelse til Maria, og omfattende hans egen forkyndelse til Nephi, at han atter skal komme til verden. Vi har fortsat ned gennem hans barndom, tidlige ungdom, tidlige manddom til den tid, da han begyndte sin mission, og er nu kommet til den tid, da han begyndte sin gerning.

Jeg er altid interesseret i at tænke over den kendsgerning, at Gud tilpasser menneskene til det arbejde, som han har til hensigt, at de skal udføre. De husker, at i det syn, som Abraham havde, fortalte Gud ham, at han havde valgt sine ledere fra de tidligste tider, og at Abraham var en af dem.

Jeg tror, at et af de mest slående beviser på mennesker, der er opdraget og opvokset under omstændigheder, som gjorde dem skikket til deres arbejde, er Moses, som blev kastet ind i det kongelige hus, hvor han uden tvivl lærte den kunst at regere, for han må have stået der mere eller mindre som en prins. Og ud fra det han lærte om at regere, plus den instruktion, som han fik fra Jethro, var han i stand til at lede Israels børn.

Jeg er temmelig sikker i mit eget sind på, at Jesu mission var ikke en profets mission. Hans profetiske værk var et eksempel på hans virkelige gerning, som var at tjene som forsoningsoffer for Adams fald. Jeg er interesseret i at se, hvorledes Herren beredte ham til hans gerning, en gerning, som i højeste grad krævede udviklingen af den åndelige side i hans liv, hans guddommelige side. Det drejede sig kun lidt om hans dødelige side; den var en hemske for hans åndelighed. Og det var dødeligheden, der måtte bøde, og den var ikke altfor meget indviklet i den træning, som Gud gav. Det synes mig, at han i ingen af de små ting var overladt til at leve som en dødelig.

Jeg skal kort gentage historien.

Vi finder ham som et barn på 12 år i templet. Hans åndelighed, hans kundskab om åndelige ting var allerede så udviklet, at han var i stand til at gå ind og tage plads foran de ældre mænd og tale med dem på lige fod. Vi ved ikke meget om, hvad der skete for den tid, og vi er lige så uvidende om, hvad der skete bagefter. Efter hyrdernes besøg siger skriften, at hans moder gemte alle de ting, som hyrderne sagde om ham, i sit hjerte.

Og så vil De huske - og dette er egentlig et mysterium for mig - at da han var i templet som 12-årig, bebrejdede hun ham for den ængstelse, han havde forårsaget Josef og hende; og han sagde: »Vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders hus?« (*Luk. 2:49*). Maria forstod det ikke, siger skriften, og dog gemte hun alle disse ord i sit hjerte.

Så drog Jesus tilbage til Nazaret. Ud fra andre dele af skriften ser det ud til, at ikke blot Josef, men også Jesus selv, var tomrer. Og det var i omegnen af Nazaret, at Guds Son, Messias, blev beredt til sin gerning. Jeg gentager, vi ved ikke meget om, hvad denne forberedelse var, undtagen at da tiden kom, var det ojetsynligt, at han var fuldt ud beredt.

Derefter fulgte dåben, derefter orkenen, og så fristelserne - hvor det for mig ser ud, som om han lagde dem bag sig een gang for alle, da han sagde: »Vig bort, Satan!« (*Matt. 4:10*).

Skont skriften antyder, at Satan holdt sig efter ham, fulgte ham omkring, for at han kunne finde et belejligt øjeblik til at fri-

ste hans kod igen, gik Frelseren fra da af fremad i den store mission at udføre gerningen som Messias.

Som jeg sagde i begyndelsen, findes der for os sidste dages hellige intet, der lader formode, at Jesus blot var en filosof, blot en filantrop, blot en idealist. Han var alle disse ting. Han var den største psykolog, verden nogensinde har set eller nogensinde vil få at se. Han kendte naturvidenskab, er jeg sikker på. »Læg mærke til liljerne på marken, hvorledes de vokser; de arbejder ikke og spinder ikke; men jeg siger jer, at end ikke Salomon i al sin pragt var klædt som en af dem.« (*Matt. 6:28-29*).

Han mangfoldiggjorde brodene og fiskene og forvandlede vandet til vin; han helbredte de syge; han opvakte de døde: Han vidste absolut alt, hvad der var at vide om naturvidenskab. Han udforte alle disse ting, men foruden og over alle disse ting var han Guds Son, der var sendt til jorden for at forsones for Adams fald. Angående faldet har vi ikke fået megen oplysning. Nøjagtig hvorledes denne forsoning blev udvirket, ligger ligeledes dunkelt for os.

Men her er den kendsgerning, som vi ikke kan - og ikke ville, hvis vi kunne - komme bort fra: Jesus var Kristus. Han var Guds Son, han var opstandelsens Førstegroede. Gennem ham, ved ham og på grund af ham og hans gerning vil vi alle opstå, og - hvis vi lever retskaffent - vil vi alle blive i stand til at få evig fremgang og få den skæbne, som ny åbenbaring har vist os. Vi, brodre og søstre, kan ikke gå ind

for mindre end det for Jesus. Enhver mand eller kvinde iblandt os, hvem han end er, som prøver at knuse Jesus, som prøver at gøre ham mindre, end jeg har berettet, korsfæster ham påny for sig selv, og han må mode den straf, som kommer deraf. Jesus var et menneske, en dødelig. Han gik omkring blandt mennesker. Han tog sig af dem som mennesker, men han var mere end det. Jeg gentager: Han var Guds Son.

Jeg beder, at Herren vil vel-

signe os. Jeg beder, at han vil give os et vidnesbyrd, hvis vi ikke allerede har et. Hvis vi har et, beder jeg om, at han vil forøge det og styrke det, angående guddommeligheden af Frelserens mission, så vi kan vide som en virkelig kendsgerning, at han er Messias, og at gennem ham og ved ham og på grund af ham kommer vor ophøjelse og evige fremgang.

Må Herren velsigne os altid beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

FRA MISSIONSSEKRETÆREN

»Og jeg så de døde, store og små, stå foran tronen, bøger blev åbnet; og endnu en bog blev åbnet: livets bog; og de døde blev dømt ud fra det, der stod skrevet i bøgerne, efter deres gerninger.« (*Johs. Åb. 20:12*).

En af de bøger, som vil blive åbnet, vil være Deres medlemskort. Som det blev forklaret i Kredslærernes Budskab for april, er det Deres pligt at hjælpe grenspræsidenten og grenssekretæren til at sørge for, at denne optegnelse er nøjagtig og komplet.

Som missionssekretær har jeg lejlighed til at se mange af medlemskortene, og jeg har opdaget, at i mange tilfælde er navnene stavet forkert eller er ikke komplette, datoerne er forkerte, og i mange tilfælde er bornene ikke engang ført på. Det er meget vigtigt, at disse optegnelser er nøjagtige og komplette, da det er Deres optegnelse, således som Kirken har den.

Vi vil gerne have, at hvert eneste medlem går til grenspræsidenten eller grenssekretæren eller kommer til missionskontoret for at kontrollere sit medlemskort og se efter, om det er komplet og nøjagtigt. Hvis De finder ud af, at der er en fejl, så få grenssekretæren til at sende kortet ind til missionskontoret for at få det rettet.

Ud fra et genealogisk standpunkt er det meget vigtigt at føre rigtige optegnelser. Stedfortrædende arbejde kan kun udfores for dem, der kan identificeres på rette måde. Velsignelser bliver sommetider nægtet dem, hvis genealogiske optegnelser er gået tabt eller er forkerte.

»Og videre skal alle optegnelser holdes i orden og opbevares i mit hellige tempels arkiv, så de kan huskes fra slægt til slægt, siger Hærskarernes Herre.« (*L. & P. 127:9*).

Benjamin R. Monk, missionssekretær.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd.

»Der er nogle af dem, som står her.....«

Spørgsmål:

Ved at læse Det Nye Testamente er jeg stød på et skriftsted, der ikke er rigtig klart for mig. Jeg vil gerne have det besvaret. Det er Markus 9:1 og Lukas 9:27.

»Og han sagde til dem: Sandelig siger jeg eder, der er nogle af dem, som står her, der ikke skal smage døden, førend de ser, at Guds rige er kommet med kraft.«

Om hvem talte han, og hvornår skulle de se Guds rige, da Kirken jo var oprettet på jorden på den tid?

Svar:

Skriftstedet i Lukas er ligesom det i Markus: »Men jeg siger jer i sandhed: Der er nogle af dem, som står her, der ikke skal smage døden, førend de ser Guds rige.« Profetien er mere tydelig i Mattæus, hvor det lyder således: »Sandelig siger jeg eder, der er nogle af dem, som står her, der ikke skal smage døden, førend de ser Menneskesønnen komme i sit rige.« (Matt. 16:28).

Det er rigtigt, at Kirken eller Guds rige var oprettet af vor Frelser, den gang han virkede på jorden, men det var den gang ik-

ke oprettet i sin magt og herlighed. Desuden vidste Frelseren, at for den store dag, da han skulle komme for anden gang, i magt og herlighed, ville der være et »frafald«, og Kirken ville ophøre at være på jorden i det mørke frafalds dage.

Denne profeti er et problem, som har forstyrret den kristne verden, for de har ikke nogen tilfredsstillende forklaring. Vantro har latterliggjort det som et tegn på Frelserens dårskab, fordi der er gået næsten to tusinde år, siden disse ord blev udtalt. For det naturlige menneske er det umuligt for nogen, der stod i den gruppe, som Frelseren talte om, at leve indtil nu; for dem er denne forudsigelse derfor slået fuldstændig fejl.

For medlemmerne af Kirken indeholder denne profeti intet problem og er ikke noget mysterium. I de afsluttende vers i Johannes-evangeliet finder vi optegnet en antydning af, at Johannes, som øjensynligt var med i den gruppe, ikke skulle dø før Kristi andet komme ved begyndelsen af Tusindårsriget. Frelseren underrettede Peter om, hvorledes døden ville komme til ham,

og da Peter så Johannes stå i nærheden, sagde han: »Herre! hvordan skal det gå ham? Jesus svarer ham: Dersom jeg vil, at han skal leve, indtil jeg kommer, hvad angår det så dig? Følg du mig! Så kom da dette ord ud blandt brødrene: Denne discipel dør ikke. Dog havde Jesus ikke sagt til ham, at han ikke skulle dø, men: Dersom jeg vil, at han skal leve, indtil jeg kommer, hvad angår det så dig?« (Johs. 21:21-23).

Der er en overlevering, som er gået ned gennem tiderne, at Johannes døde som en martyr ligesom de andre apostle, men det gjorde han ikke. Der er skrevet adskillige romaner, måske baseret på forjættelsen til Johannes, om et menneske, der var fordømt til at leve, indtil Kristus kommer, på grund af nogle skældsord, der blev råbt efter Herren på hans vej til korset. Det er muligt, at der var andre så vel som Johannes, som fik det store privilegium, og som var tilstede, da denne profeti blev givet.

I Lære og Pagter, afsnit 7, har vi en åbenbaring, der forkynnder, at Johannes fik den velsignelse at forblive på jorden, indtil Herren kommer igen. Da Herren besøgte nephiterne, valgte han tolv disciple og gav dem præsiderende myndighed. Tre af disse disciple ønskede at blive på jorden, indtil Frelseren vender tilbage. De nærrede betænkeligheder ved at sige det til ham, men han læste deres tanker og tilstod dem deres bøn. Han sagde til dem. »Se, jeg kender eders tanker, og I har ønsket det samme, som Johannes, min elskede, ønskede af mig, han, som var med mig i min tjeneste, førend jeg blev korsfæstet af jøderne.

Derfor, saligere er I, thi I skal aldrig smage døden, men I skal leve og se alle Faderens gerninger for menneskenes børn, ja, indtil alt skal fuldkommes efter Faderens vilje, når jeg skal komme i min herlighed med himlens kræfter.« (3 Nephi 28:6-7).

Joseph Fielding Smith.

Odense: H. C. Andersen-haven med domkirken

Dødsfald i Amerika

Søster *Rachel S. Larsen*, som var velkendt i danske kredse i Utah og i Den danske Mission, da hendes mand, *Holger M. Larsen*, præsiderede over Missionen i årene 1929—34, afgik ved døden den 4. maj 1959 efter en svær sygdom. Søster Larsen blev født den 1. maj 1893 i Soda Springs, Idaho. Den 26. november 1913 blev hun viet til præsident *Larsen* i Salt Lake tempel.

Søster *Larsen* har altid været aktiv i Kirken og præsiderede over De kvindelige hjælpeforeninger i Danmark under sin missionstid og kom her i nær kontakt med alle søskende, som hun omfattede med oprigtig interesse. Sammen med sin mand berejste hun flittigt Missionen og be-

søgte de forskellige grene, hvor hun blev afholdt for sin venlighed og beredvillighed til at tjene sine medmennesker.

Søster *Larsen* omfattede også missionærerne med stor interesse og kærlighed og søgte at hjælpe dem, hvor som helst hun kunne. Hun var ligeledes sin mand en god støtte livet igennem og stod trofast og loyalt ved hans side.

Begravelsen foregik fredag den 8. maj fra Crystal Heights andet Wård i Salt Lake City under ledelse af biskop *Richard C. Wood*. En stor venneskare var kommet til stede for at hylde afdødes minde. Kirkesalen var fyldt til trængsel, og omkring 4—500 mennesker havde indfundet sig for at ære søster *Larsen* og de efterlevende.

Den første taler var biskop *Harold E. Jensen*, der virkede som missionær i Danmark fra 1931—34. I sin personlige tale mindedes han søster *Larsen* og hendes indsats overfor søskende og missionærer. Han bragte ligeledes en hilsen fra de missionærer, som har virket i Danmark under præsident og søster *Larsen*.

Den næste taler var præsident *Mark B. Garff*, der også virkede som missionær under præsident *Larsen*, og som senere præsiderede over Den danske Mission. Han fortalte mange personlige træk fra sin missionstid og omtalte søster *Larsens* gode personlige egenskaber, hvoriblandt han særligt fremhævede tro, kærlighed og loyalitet.

Einar Corelli, der indtil for nogle få år siden boede i København, spillede en smuk dansk sang »Melodi« af *Ivar Skovgaard*.

Den sidste taler ved bisættelsen var ældste *Harold B. Lee*, en af Kirkens tolv apostle, der talte meget indtrængende til forsamlingen om

livets formål og dødens hensigt. Broder Lee talte inspirerende og bar et kraftigt og alvorsfuldt vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium og bad de efterlevende børn og svigerbørn om at hjælpe og støtte præ- sident Larsen i dennes store sorg.

Indledningsbønnen blev opsendt af Paul L. Pehrson, der ligeledes virkede som missionær under præ- sident Larsen. Taksigelsen blev op- sendt af dr. Stanley R. Child.

Følgende tidligere missionærer og to bornebørn bar kisten: Floyd S. Peterson, Lynn Michelsen, Elbert G. Widdison, Dale Andersen, Leonard Collett og Joseph Larsen. Som sorgemarskaller fungerede føl- gende tidligere missionærer: David L. Larsen, Arthur J. Dent, Char- les S. Peterson, Leslie T. Hintze, George E. Eason, Orson B. West, Or- vil L. Larsen, C. Henry Nielsen og Claude E. Bird.

I følget sås mange danske sorskende, som alle var kommet for at vise deres medfølelse med familien Larsen.

Ældste LeGrand Richards, medlem af De tolv apostles råd, var og- så nærværende ved bisættelsen og ligeledes præ- sident og søster Ju- nius M. Sorensen.

Søster Larsen efterlader sig foruden sin mand følgende børn: fire sønner og to døtre: Howard S., Melvin S., Elmer S. og John S. Larsen, Lillian Collett og Deloris Shaw. Alle disse børn vil være vore ældre sorskende bekendt med undtagelse af John, der bev. født, efter at præ- sident og søster Larsen var kommet hjem fra deres mission i 1934.

Vi nedbeder Guds rigeste velsignelse over de efterladte og takker søster Larsen for den tid, hun levede blandt os.

Orson B. West.

Præstedomsheløninger

Som kort omtalt i sidste nummer af STJERNEN har Det Præsiden- rende Biskopråd i Salt Lake City med godkendelse fra Det Forste Præsidentskab bestemt at uddele personlige heløninger i form af et diplom til drenge og unge mænd i alderen 12 til 21 år, når de har udført forskellige ting i Kirken.

Mange drenge i den alder er meget trofaste og aktive i Kirken, og vi er derfor glade for, at vi kan give dem en heløning for at vise, at vi påskønner deres arbejde.

Kravene, der stilles, er følgende, der skal opfyldes indenfor et helt år:

- 1) Være tilstede ved mindst 60 % af præstedomsheløningerne.
- 2) Være tilstede ved mindst 50 % af nadverheløningerne.
- 3) Holde mindst een tale ved et offentligt møde.
- 4) Holde Visdomsordet.
- 5) Betale en ærlig tiende.

Når man sådan ser ned over rækken af krav, ser de måske ikke så svære ud, men tag dem et for et, og tænk over dem og hvad de indebærer. Så helt let er det alligevel ikke, vel? Tag f. eks. »en ærlig tiende«. Hvis en dreng tjener 1 krone ved et byærinde, så tager han de 10 ore og betaler dem til sin grenspræsident, selv om det ikke er meget. Men det er *en ærlig tiende*.

Tænk også på, at det er unge mellem 12 og 21 år, det kræves af. Det er lige i den alder, hvor der er så mange andre ting, der frister. De har kammerater, der driver sport og går i biografen eller til dans om søndagen. Men alligevel foretrækker de selv at komme i Kirken og lære *det*, som de véd en fodboldkamp eller et biografstykke *ikke kan lære dem*.

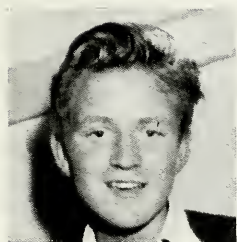
Vi er glade for disse unges arbejde. Vi er meget stolte af dem. Vi ved, at det er de unge, der skal bygge videre på Kirken, og vi ved også, at disse unge mænd en dag vil blive værdige til at overtage stillinger i Kirken.

I den danske mission har 21 unge mænd i 1958 gjort sig fortjent til deres diplom. Se engang på dem. Jeg tror, at mange voksne kan lære meget af dem, og at de altid vil være et godt eksempel for deres kammerater; og hvilke forældre ville ikke gerne se deres børn modtage en sådan belønning for trofasthed i Kirken?

Vi ved, at når de får overrakt deres diplomer og bliver takket for deres arbejde, er det både på det Danske Missionspræsidentskabs og det Første Præsidentskabs vegne, og vi siger til dem: Bliv ved med det gode arbejde. Tjen trofast jeres Kirke og derved jeres Gud, så ved vi alle, hvad resultatet vil blive. Må Gud altid velsigne jer!

De 21 unge mænd i den danske mission, som i 1958 har opfyldt kravene og gjort sig fortjent til belønningen, fik deres diplomer overrakt ved de nylig afholdte distriktskonferencer, og det er følgende:

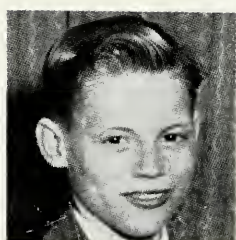
Leif Klitgaard, Aalborg (100 % tilstedeværelse).	Niels Ove Andersen, Odense.
Sven Erik Køster, København (100 % tilstedeværelse).	Hans Klokke Hansen, Odense.
Ole Køster, København (100 % tilstedeværelse).	Erik Gjennerskov Jensen, Horsens.
Poul Petersen, København.	Kurt Liljengren, Fredericia.
Jens Kristoffersen, København.	Bert Sams, Fredericia.
Finn Nielsen, København.	Dan Sams, Fredericia.
Richard Kristensen, Hjørring.	Willy Nielsen, Aarhus.
Bjarne Jørgensen, Odense.	Hans Nielsen, Aarhus.
Palle Jørgensen, Odense.	Frank Sørensen, Esbjerg.
Flemming Jørgensen, Odense.	Poul Erik Knudsen, Esbjerg.
	Jorgen Fuchs, Sønderborg.

Leif Klitgaard

Sven Erik Køster

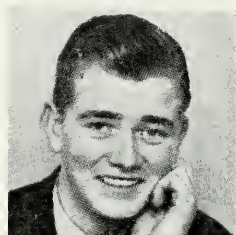
Ole Køster

Poul Petersen

Jens Kristoffersen

Finn Nielsen

Richard Kristensen

Bjarne Jørgensen

Palle Jørgensen

Flemming Jørgensen

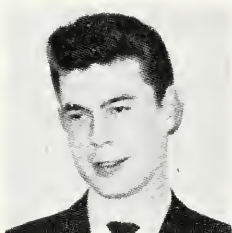
Niels Ove Andersen

Hans Kløkker Hansen

*Erik Gjennerskov
Jensen*

Kurt Liljengren

Bert Sams

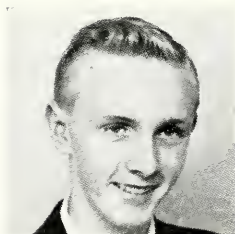
Dan Sams

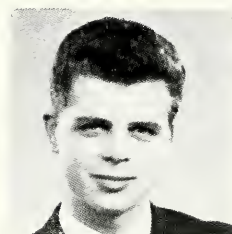
Willy Nielsen

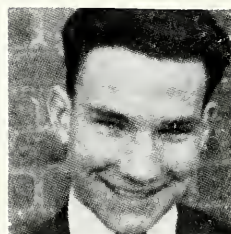
Hans Nielsen

Frank Sorensen

Poul Erik Knudsen

Jorgen Fuchs

Genealogiens plads

I FRELSENS PLANEN

Hvad er planen?

Enhver velunderrettet, trofast sidste dages hellig bør tro på forløsning for de døde, lige så vel som han tror på tro, omvendelse og dåb til syndernes forladelse; og denne tro bør vise sig i gerninger, ligesom tro på dåb, tiende eller ethvert andet princip i evangeliet viser sig på

ægte måde i sin fuldførelse ved virkelig at blive udført i praksis. Hvis han derfor tror på stedfortrædende frelse, er det også nødvendigt, at han tror på, at det er nødvendigt at skaffe og udarbejde op-tegnelser som grundlag for alt tempelarbejde. Den udtalelse, at enhver sidste dages hellig burde være genealog, kan ved første øjekast synes at være lidt yderliggående. Det vil derfor være nødvendigt at bevise dette ved kort at påpege, hvad de sidste dages hellige tror angående den menneskelige races frelse.

Frelsens Planen.

Kort sagt er den følgende: Guds værk og herlighed er at skabe udødelighed og evigt liv for mennesket, og dette fuldføres gennem overholdelse af en evig lov. »Alle riger har love«, siger Herren til Profeten Joseph Smith, »og til hver lov er der også fastsat visse forpligtelser og betingelser. Alle skabninger, som ikke overholder disse betingelser, er ikke retfærdiggjort.« På den anden side bliver alle skabninger forløst, retfærdiggjort og fuldkommengjort ved lydighed mod den lov, der er givet for deres særlige tid, sted og omstændigheder.

Den lov, hvorved alle menneskelige væsener, som bor på denne jord, kan blive retfærdiggjort og fuldkommengjort, blev udarbejdet i himlene, før denne verden blev til. Frelsens Planen for den menneskelige race blev dér forkyndt, og vi kender den under benævnelsen Jesu Kristi Evangelium.

De første og grundlæggende principper i denne plan eller dette evangelium kan fastsættes som følger:

Tro på Gud Faderen, hans Søn Jesus Kristus og den Helligånd.

Anerkendelsen af Jesu Kristi forsoning, både for Adams overtrædelse og for personlige synder på betingelse af omvendelse.

Dåb i vand til syndernes forladelse, og dåb ved den Helligånd ved håndspålæggelse af dem, der har myndighed fra Gud.

Villighed til at tjene Herren og holde hans bud.

Dette er i korthed de grundlæggende principper i evangeliet, hvorpå frelse er baseret.

Da disse principper er grundlæggende, kan de ikke ændres eller annulleres. De er ens for alle og nødvendige for alle. Ingen af dem kan udelades fra den fuldkomne plan. De er lige bindende for alle mennesker, som er underkastet loven til alle tider, fra Adams dage til den afsluttende dag.

De levende og de døde.

Men det vil hurtigt ses, at mange generationer mennesker ikke har modtaget denne evangeliets lov. Af den ene eller den anden grund, som vi ikke altid kender, har uvidenhed om Jesu Kristi evangelium hersket blandt mange nationer og folk. Det spørgsmål rejser sig derfor ganske naturligt: Hvad med dem, som ikke har modtaget evange-

liet i dette liv? Da de ikke har kendt loven, hvordan kan de så blive retfærdiggjort? Dette problem har plaget den religiøse verden i århundreder. Kristus og hans apostle forkyndte, at evangeliet omfattede alle, og dog var der millioner, som ikke modtog det. Var de fortabt? En sådan tanke var frygtelig, og dog forkyndte nogle religiøse lærere den, idet de valgte det uigenkaldelige i Guds lov hellere end hans barmhjertighed og retfærdighed, da der for dem syntes at være en konflikt eller modsigelse. De påpegede den kendsgerning, som Mesteren havde forkyndt, at »mennesket må fødes af vand og ånd«, for han kan komme ind i Guds rige. Hvis dette er sandt, ræsonnerede de, så er de, som ikke er født af vand, ikke i riget og kan heller ikke være det, for kun i dette liv findes der vand, som de kan fødes på ny af, og kun i dette liv er der tid til omvendelse.

Teologerne begik en fejl, og de vedbliver at fejle, fordi de kun har den halve sandhed. De har ret i at anerkende Frelserens tydelige forkyndelse, at dåb er nødvendig til frelse, men de tager fejl, når de ikke ved, at evangeliet kan prædikes for dem, der kaldes døde — de af den menneskelige race, som har nedlagt deres dødelige legeme, og som dvæler i den store ånde verden. De har apostlen Peters klare lærdom, at evangeliet blev prædikeret af Frelseren for dem, der var døde (*1. Peter 3:18, 19*), og de har også Paulus's erklæring om, at der var nogle, der blev døbt for de døde. De første kristne havde kendskab til denne sandhed. Begravelsesceremonien, der blev brugt af de ortodokse præster, indeholder Paulus's rammende spørgsmål: »Hvad vil ellers de opnå, der lader sig døbe for de døde, hvis de døde overhovedet ikke opstår?« (*1. Kor. 15:29*), som et argument for en bogstavelig opstandelse.....

Spørgsmålet om håb for de døde.

Kirkefædrene og reformatorerne var uenige angående spørgsmålet, om der er håb for dem, der døde uden at være omvendt, eller der ikke er. Augustinus, der holdt på den absolutte nødvendighed af dåben som en betingelse for frelse, gav ikke noget håb for dem, der døde uden at være døbt. Calvin udvidede dette dogme yderligere, idet han fordrede det også af spæde. Andre var ligeledes sikre på, at kun i dette liv er der frelse. På den anden side havde det »større håb« tilhængere selv blandt de tidlige kirkefædre. Origen, som levede i det andet århundrede, lærte folk om en universal genoprettelse, idet han sagde, at når hver synder har modtaget straffen for sine synder, vil Gud, gennem Kristus, føre hele universet til en afslutning. Senere blev denne lære fordømt af den engelske kirke, men senere igen erklæret for ikke at være i modstrid med dens lærdomme. Fremragende blandt de senere engelske teologer, som fremsatte håb for de døde, var Frederik W. Farrar, stiftsprovst i Canterbury. Han holdt fire prædikener i Westminster Abbey angående »Evig håb«, som var meget populære.

Disse gode mænd har gjort et godt arbejde, men de er ikke gået langt nok. Det spørgsmål kræver stadig et svar: Hvad med evangeliets frelsende ordinancer? Hvis evangeliet prædikes for de døde, bliver så det hele forkyndt eller kun en del af det? Der bliver uden tvivl prædikeret tro og omvendelse. Men hvad med dåben?

Lysets komme.

Verden lå i mørke angående denne ordinance, indtil Herren gennem Profeten Joseph Smith åbenbarede princippet om frelse for de døde. Så brød lyset frem, og forvirrende spørgsmål blev besvaret. Evangeliet prædikes i åndeverdenen, thi evangeliet i dets fylde omfatter den stedfortrædende ceremoni, dåb i vand til syndernes forladelse. De levende på jorden kan døbes for de døde, og hvis de døde udøver tro og omvendelse, vil det jordiske stedfortrædende arbejde blive godskrevet dem, som om de selv havde udført det. Her er der altså overensstemmelse mellem Jesu forkyndelse til Nikodemus (*Johs. 3:3—6*) og Paulus's henvisning til dåb for de døde (*1. Kor. 15:29*).

Det var den 21. september 1823, at engelen Moroni viste sig for Profeten Joseph Smith og forkyndte den hurtige gengivelse af disse sandheder. Og den 3. april 1836 overdrog Profeten Elias i Kirtland Templet nøglerne til beseglingsmagten til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Tiden var kommet, hvor fædrenes hjerter skulle vendes til børnene, og børnenes til fædrene, for at ikke hele verden skulle slås med band.

Joseph Smith modtog linie på linie angående dette emne, indtil Nauvoo Templet var rede til ordinance-arbejdet. (*L. & P. 38:32; 105:12; 43:16; 105:11, 18,33; 95:8; 110:9; 124:25*). Han havde en klar forståelse af dette gengivne princip. Hans sidste år var optaget af det. Medens han var i landflygtighed på grund af sine fjender, skrev han til Kirken om dette emne. Han sagde:

»Og nu, mine kære elskede brødre og søstre, lad mig forsikre jer, at det er principper angående de døde og de levende, som man ikke kan gå let hen over, da de angår vor frelse, for deres frelse er nødvendig og væsentlig for vor frelse, som Paulus siger angående fædrene: »at uden os kan de ikke fuldkommengøres, ligesom vi heller ikke kan fuldkommengøres uden dem.«

Afsnit 127 og 128 i Lære og Pagter indeholder mange af Profetens lærdomme om dette emne, og alle bør læse dem.

Genealogiens plads.

Og hvad har så alt dette at gøre med genealogi? Vi håber, svaret allerede er tydeligt. Denne sammensvejsning, led for led, af familierne på jorden kan kun udføres ved at skaffe navnene på de enkelte personer, som disse familier består af, og bestemte kendsgerninger angående dem, hvorved de kan identificeres — fødsels- og dødsdato, hvor de levede, og hvem de var beslægtet med. Når disse kendsger-

ninger er skaffet, kan de rette optegnelser udarbejdes, og forbindelsen imellem dem kan fuldfores, og arbejdet kan udføres i Herrens templer, de levende for sig selv såvel som for de døde.

Dette arbejde påhviler de sidste dages hellige. Det er en del af det gengivne evangelium, som vi har modtaget. At finde disse navne, ledsaget af de rette data, er genealogens arbejde. Har den udtalelse, vi fremsatte i begyndelsen af artiklen, at enhver sidste dages hellig burde være en praktisk genealog, ikke vist sig at være rigtig?

(Fra *Handbook of Genealogy and Temple Work*,
af *Joseph Fielding Smith*).

G.U.F. - STÆVNET

for sidste gang

I denne måned afholdes G.U.F.s store UNGDOMSSTÆVNE.

Tror du alligevel ikke, at DU kunne tænke dig at deltage? Nu begynder sommersolen at titte frem for alvor, og hvem vil så ikke gerne ud og opleve den. Til Stævnet i Odense vil vi nyde sol og natur i fulde drag, samtidig med at vi er sammen med søskende og venner fra nær og fjern.

Odense: Oluf Baggers modrene gård

Til daglig, når vi tilbringer tiden hjemme i vor egen gren, kan vi godt blive lidt modløse og synes, at vi er så få, men vi ER ikke få, der er mange, mange søskende over hele landet, og dem vil du komme til at lære at kende den 26., 27. og 28. juni, når du kommer til STÆVNET i Odense.

Kan du ikke nå at komme med fra begyndelsen, så er du stadig velkommen om lørdagen eller søndagen.

Over hele landet er der søskende, der arbejder hårdt med at gøre STÆVNET så godt som muligt. De træner flittigt med underholdningen og forbereder sig, så at alle kan få noget godt med hjem. Det er altså DIG, de arbejder for, skuf dem nu ikke ved at blive væk, vel?

Husk også sportskonkurrencen, og træn flittigt!

Det vil være en stor hjælp, både for dig selv og for os, hvis du indsender din indmeldelsesblanket plus penge til os så hurtigt som muligt, hvis du da ikke er mellem dem, der allerede *har* sendt den ind.

Husk *kendingsmærkerne*, forsynet med dit navn. Spørg G.U.F.-præsidenten, om de er færdige.

STÆVNETS PROGRAM:

Fredag:

Kl. 9,00: Udflugt til Sydfyn.

Kl. 19,30: Stævne-revu.

Lørdag:

Kl. 9,00: Funktionærmøde.

Kl. 12,00: Frokost i kirken.

Kl. 13,00: Sportskonkurrence.

Kl. 18,00: Festbanket.

Kl. 20,00: Guld og Grønt bal.

Søndag:

Kl. 9,00: Præstedømsmøde.

Kl. 10,30: Tale- og musikkonkurrence samt præsentation af valgsprog.

Kl. 13,00: Vidnesbyrd-møde.

Kl. 17,00: Hovedmøde.

Hovedmødets tidlige tidspunkt er fastsat af hensyn til søskende, der skal nå toget hjem samme aften.

Det er af nogle medlemmer antydnet, at tidspunktet for Stævnet kunne have været lagt lidt senere, da flere så ville have lejlighed til at komme med. Dette har dog vist sig umuligt i år, da Stævnet så ville have kollideret med Tempelrejsen. Vi håber dog, at mange alligevel vil forsøge at komme med.

»Hvor der er en vilje, er der også en vej!«

G. U. F.

HEJ, ALLE I I G.U.F.-ALDEREN.....! (d. v. s. fra 12 til 100 år).

NEJ — spring ikke dette over — det er DIG, det er skrevet til.

Må jeg have lov til at stille dig et par spørgsmål her?

Først, kommer DU i G.U.F.? Hvorfor ikke?

Har du ikke tid?

Lærer du ikke noget?

Sker der aldrig noget?

Kommer der aldrig nogen?

Det lyder jo som nogle gode undskyldninger, men er de nu også helt holdbare?

HÅNDEN PÅ HJERTET: G.U.F. tager 1½ time om ugen. HVAD bestiller DU i de 1½ time, som ikke kan vente.....?

Er DU opmærksom i klassen og prøver DU at hjælpe lærerne til at få det bedste ud af det, de har at fortælle.....?

Kommer DU med alle dine gode idéer, så programmet kan blive fornyet.....?

Tager DU venner og bekendte med derhen.....?

(jeg spurgte altså bare!)

»Gud giver os nødderne, men han knækker dem bestemt ikke også for os«.

Skal jeg betro dig noget — man bliver meget mere tilfreds, når man har noget »at rive i«, og der er ikke noget, der giver større glæde end at arbejde i Kirken.

I G.U.F. er der mere end nok af uknækkede nødder, der kun ligger og venter på, at DU skal komme og knække dem.

Men husk, vær FÆLLES om opgaverne, tag dem een for een, og i den rækkefølge de kommer.

Hvem har måske nogensinde arbejdet i Kirken uden at få noget igen?

Skal jeg fortælle dig, hvad DU får ud af at arbejde i Kirken? Du får glæde, kundskab, gode venner, styrke, selvtillid, tro, tilfredshed og et vidnesbyrd.

Er det ikke meget at få, og er det ikke netop det, alle stræber efter, men ikke ret mange når? Det er ikke noget, jeg bilder dig ind, prøv selv!

»Gud sælger os nemlig alle ting — hvis vi vil arbejde for dem«.

Hvis DU kan sige:

Jeg vil arbejde

1) for at udnytte de talenter, jeg har fået,

2) for at tjene andre,

3) på at adlyde Gud, o s. v.

Kort sagt: Jeg vil arbejde for Gud, hos Gud, med Gud,

har vi i G.U.F. en god arbejdsgiver, han er retfærdig, kærlig og gavmild. Kunne DU ikke tænke dig at arbejde med os, for HAM? Han tager alle, der vil, i arbejde. Jeg ville ønske, de ville.

Ved du hvad? — Vi savner netop DIG på vor arbejdsplads, som er G.U.F., og hvor vi har VOR HIMMELSKE FADER som arbejdsgiver.

G.U.F.s hovedbestyrelse.

København.

Lørdag den 18. april afholdt København grens danseskole igen en danseturnering. Der blev konkurreret i quickstep denne gang.

Både før og efter turneringen var der »dans for alle« samt underholdning. Salen var pyntet med »forår« og fyldt med forårsglad ungdom, der morede sig dejligt, medens Kvindelig Hjelpeforerings medlemmer var placeret bag forfriskningsbodens disk.

Turneringen i quickstep tog sin festlige begyndelse ved, at alle parrene kom marcherende ind. Også denne gang var konkurrencen hård, og de tre sidste par

måtte danse om tre gange, før dommerne kunne udpege de bedste.

Nr. 3 i turneringen blev Anni Hasbo og Jorgen Ljungstrom, nr. 2 Lillian Valentiner og Richard Nickelsen, og vinderparret blev i quickstep de samme, som vandt i vals: Inge Magnusson og Jens Kristoffersen. TIL LYKKE MED SEJREN, I TO!

Danseundervisningen er nu slut for denne sæson. Vi siger tusind tak til Grethe Ljungstrom og Bent Holm, der har været så ihærdige med at undervise os, og vi glæder os meget til næste års dansesæson.

M. A.

Odense teater

Primary

En *Primary*-lærerindes vidnesbyrd

Følgende hjertevarmende historie er fortalt af Ada Dillingham fra Rose Park Tredie Ward, Rose Park State:

»Primary året var netop startet, men hvor skulle *jeg* begynde? Ny stake! Nyt ward! Nye navne! Nye ansigter!

Jeg var bange! Hvordan kunne jeg på nogen mulig måde få kontakt med 55 nye børn? Mangel på lærerinder og klasseværelser hindrede os i at dele klassen. Det var den mest krævende opfordring, jeg nogensinde havde fået. Ville jeg kunne få et lykkebringende år? Jeg troede nok, jeg kunne, hvis jeg kom igang på den rigtige måde. Men hvad var den rigtige måde? Hvad jeg ville trænge mest til dette år var guddommelig

hjælp. Jeg måtte gøre mig værdig til denne hjælp. Jeg bad - ofte og ydmygt. Jeg tror, jeg fik vist vejen lige fra den første bon.

Efter at have modtaget min liste over børnene og fundet adresserne på dem alle, var det tid at starte på min runde fra dør til dør i hele Rose Park Tredie Ward. Jeg besøgte hjemmene og traf forældrene og hvert barn, som jeg skulle have i min klasse. Jeg prøvede at vække begejstring hos barnet for Kompas-Pilot programmet. Samtidig fortalte jeg forældrene om det kommende forældre-program og bad dem reservere dagen. Det var vidunderligt, som børnene faldt til den første Primary-dag.

Vi aftalte og planlagde lidt hver Primarydag for det kommende

program. Jeg sendte en speciel invitation ud sammen med barnets invitation til forældrene.

På dette tidspunkt var der 45 af de indskrevne 55 børn. Nu var jeg spændt på, hvor mange der ville komme tilstede! De fleste af forældrene havde lovet, at i det mindste een af dem ville være der. Jeg snakkede med grenspræsidenten og sagde til ham, at vi havde brug for masser af plads, så jeg troede, at festsalen ville være bedst. Han sagde, at han var sikker på, at der ikke ville komme mere end 35-40 ialt. Han foreslog mig at tage et værelse, som kunne rumme omtrent 65 mennesker. Jeg bad imidlertid om Junior Søndagsskole-værelset, og han samtykkede til sidst efter at have ladet mig vide, at jeg ventede mig altfor meget. Han troede såmænd ikke engang, at jeg ville få brug for mere end 25 stole til forældrene.

Modet var planlagt til en søndag eftermiddag fra kl. 14 til 15. Det faldt således, at det var på en fastesøndag.

Jeg ville ønske, jeg kunne beskrive det udtryk af forbavselse, der gik hen over grenspræsidentens ansigt, da han så forældrene strømme ind i bygningen. Vi havde 125 til vort program. Han var forbløffet. Det er den eneste gang, jeg har set vor grenspræsident mangle ord foran en forsamling. Han undskyldte bagefter, at han ikke havde haft mere tro på mine bestræbelser.

Fordi jeg ledede programmet alene, vidste jeg, at jeg behøvede vor himmelske Faders hjælp. Jeg fastede og bad hele dagen, og han

hørte og besvarede mine bønner. Aldrig i mit liv har jeg følt den Helligånd så nær. Andre, der var tilstede, følte den også. Det var vidunderligt! Det var ubeskriveligt!

Der var forældre tilstede den dag, som ikke havde været i Kirken i årevis. Nogle af dem fandt først nu ud af, hvor kirken var beliggende.....

Ja, vort forældre-program blev en stor succes, og det indvirkede på resten af Primary-året.

Den aften til vort fastemøde havde jeg den glæde at høre grenspræsidenten sige, da han bar sit vidnesbyrd, at han følte det, som om vort forældremøde lige så godt kunne have været en aftengudstjeneste; det var så stort, og den Helligånd var så stærk. Hvilken kompliment til vort forældre-program!

Gennem resten af vort Primary-år gik det på samme måde; ligegyldigt hvad vi forsøgte at gennemføre, stod forældrene 100 % bag os.

Jeg har fået at vide, at nogle familier er begyndt at komme i Kirken efter vort møde. Nogle af dem har båret deres vidnesbyrd til fastemoderne, at vort forældre-program åbnede deres øjne og fik dem til at indse, hvor deres pligter var. Jeg er sikker på, at fordi forældrene kunne se og forstå, hvad børnene lavede i Primary, tilskyndede de deres børn til at være tilstede.

Jeg føler, at året har været en stor succes - og jeg ved uden al tvivl, at det er, fordi Herren hjalp mig så meget.....«.

Primary Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN

Andante LE ROY J. ROBERTSON

Nadververs for juni:

For Senior Søndagsskolen:

»Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, som udgår af Guds mund.« (Matt. 4:4).

For Junior Søndagsskolen:

*Lær mig, Gud, at gøre godt,
i alt at være sand;
at følge dig i stort og småt,
udrette hvad jeg kan.*

Søndagsskolesang for juni 1959:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»Gode Gud og Fader«. (Nr. 76 i den nye sangbog).

Søndagsskolesang for juli 1959:

»Vi råbe til dig, Herre stor«. (Nr. 162 i den nye sangbog).

Husk

STÆVNET

i Odense

den 26., 27. og 28. juni 1959

Kære søskende

Apostel Matthew Cowley har engang sagt følgende: »Et kald til at tjene i Kirken er et kald til at repræsentere Gud i opbyggelsen af hans rige blandt menneskene.«

Det at være kaldet til en stilling i Kirken, ligemeget hvor eller til hvad, er først og fremmest en gave og en velsignelse, som vi må være meget taknemmelige for. Herren har nemlig fundet os værdige til at tjene ham og arbejde sammen med ham i hans arbejde blandt menneskene. Herren har talt til Deres grenspræsident eller missionspræsident og sagt til ham: »Jeg har brug for ham, for han følger mine love.« Enhver burde tænke på, at Herren har brug for os alle, og for alles hjælp og fulde indsats. Det ville derfor være godt, hvis en funktionær ikke har flere stillinger i Kirken, end han (eller hun) kan udføre fuldtud - for det vil ellers gå ud over et eller andet arbejde i Kirken, der også kræver ens fulde indsats.

En af grundene til, at Herren kalder den, han gør, er, at han ved, at netop dette medlem er den bedst egnede til dette kald på grund af de talenter og kundskaber, som vedkommende har, og dersom vi ikke bruger vore talenter og kundskaber, vil de blive taget fra os og overdraget til en anden, der ønsker at bruge dem. Vi kan derfor have nok så mange talenter og nok så stor kundskab, men har vi ikke yd-

myghed til at lære, og går vi ikke til Herren i bøn og stoler på hans hjælp til at lære andre noget og tjene ham fuldtud, så er nok så mange talenter og kundskaber intet værd, og til hvad gavn og glæde er det så? Søskende, tænk på, hvilken betydning ydmyghed har, tænk på hvilken chance De har til at få styrket Deres vidnesbyrd, tænk på hvilken kundskab De vil få og hvilken glæde, De vil få, hvis De af hele Deres hjerte og af hele Deres kraft og styrke hengiver Dem til det kald, De har fået. Jeg ville ønske, at alle havde den fornødne ydmyghed i deres hjerte - for der ville ikke være det behov for enlistment-arbejdet og kredslærer-arbejdet, som der er nu, hvis der altid i alles hjerter fandtes den ydmyghed, som Herren forlanger, vi skal have.

Der ligger et stort ansvar på alle funktionærers skuldre, når de skal tjene Herren i hans vingård, og jeg beder til, at alle, der ønsker at tjene, og alle, der tjener, må forstå deres plads i Kirken fuldtud og passe deres kald så godt, at velsignelserne, der vil følge med ethvert kald, må være givet godt ud, og at det kald, De har, må være en gave og ikke en forbandelse. Til slut ønsker jeg kun at sige en ting, som jeg beder Dem huske: **DET KOMMER IKKE AN PÅ, HVOR MAN TJENER, MEN HVORDAN MAN TJENER.**

Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

KVINDELIG *hjelpeforening*

HORSENS

Kvindelig Hjelpeforenings fødselsdag fejrede vi her i Horsens mandag den 16. marts. Der åbnedes med Kvindelig Hjelpeforenings Sang og bøn ved søster Jytte Wieth. Derefter bød præsidientinden, søster Kristine Clausen, velkommen og talte et par ord om foreningen og dens betydning. Vi gik så over til det program, der var tilrettelagt for aftenen. Vi havde en »Kvit eller dobbelt« ved søster Jytte Andersen, et tankelæsernummer ved søster Cecilie Peick, og til slut oplæstes en lokal avis med søster Schmidt som redaktør og søster Clausen som journalist; den gjorde vældig lykke, alle morede sig over de forskellige harmløse »hip«, som var til hver. Derefter gik vi til det smukt pyntede bord og nød den dejlige chokolade, boller med smør, lagkage o. s. v.,

alt var skænket af søstrene. Søster Gerda Sørensen sluttede aftenen med bøn. Vi havde en dejlig aften, der var en god ånd tilstede, og alle var glade og tilfredse. Der var 12 søstre tilstede.

J. S.

AARHUS

Lordag den 18. april afholdt Kvindelig Hjelpeforening i Aarhus gren en stor bazar, som gav et fint overskud, da vi havde fået en dejlig pakke med mange smukke ting fra søster Jenny Breinholt, Ephraim, og søster Jenny Boeslund, Ogden. Det er Kvindelig Hjelpeforening en stor glæde, at gamle medlemmer ikke glemmer deres gren, men ønsker at give et bidrag til udsmykning af den nye kirke. Efter bazzaren blev der solgt forskellige forfriskninger. Det var helt igennem en dejlig aften.

B. L.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

Jesus styrke

»Den Gud, der omgjorded mig med kraft, jævuede vejen for mig«. (Salm. 18:33).

Formål: At tro på Jesus er at efterligne ham.

Den er størst, som hersker ved sin indflydelse. I nitten hundrede år har Kristi indflydelse været spredt ud over havene og verdensdelene, og den er vokset med

årene, indtil hans navn i dag holdes i ærbødighed af millioner. Den ydmyge nazaraer, født af ringe forældre, havde aldrig en stilling i staten, rejste aldrig og stod aldrig i spidsen for en hær. Medens han levede blandt menneskene, havde han ingen mægtig eller anset stilling. Han tog for storstedelen sine ledsagere fra fiskere og landmænd. Han tilbragte kun tre år af sit liv med aktiv undervisning. Og dog har han haft større magt end Cæsars legioner eller den største videnskabsmands visdom.

Jesu store styrke er ikke blot synlig, når vi ser tilbage. De, som levede på hans tid, så hans ansigt, hørte hans stemme og bar vidnesbyrd derom.

Johannes Doberen var en mægtig mand blandt menneskene, men da Jesus kom til ham for at blive døbt, svarede Johannes: »Jeg trænger til at døbes af dig, og dog kommer du til mig!»

Da Jesus vandrede ved Genesaret Sø, så han Simon og Andreas fiske, og han sagde til dem: »Kom og følg mig, og jeg vil gøre eder til menneskefiskere«. Og straks forlod de deres net og fulgte ham. Disse mennesker var lige til deres dod Kristi ivrigste disciple. Kun en, der var i besiddelse af stor styrke, ville kunne drage menneskene således til sig og holde dem fast.

Da Jesus underviste i synagogen, lyttede mange til ham og fulgte ham. Han var en mand blandt andre mænd, en ven for alle. De ord, som han kærte dem, var ikke helt nye, men folk var

forbavsede over hans lære, fordi han talte med myndighed.

En anden illustration på Jesu magt var folkets vurdering, da han spurgte: »Hvem siger menneskene, at jeg er?« Og de svarede: »Nogle siger, at du er Johannes Døberen; nogle Elias og andre Jeremias eller en af profeterne.« De sammenlignede ham med store mænd, som havde levet før ham. Dette er bemærkelsesværdigt.

Da de romerske svende kom for at arrestere ham og spurgte, om han virkelig var Jesus af Nazaret, og han sagde: »Det er jeg«, faldt de til jorden.

Det største bevis på Jesu styrke er imidlertid den heftighed, hvormed menneskene enten hadede eller elskede ham. »Han bevægede sig blandt folk som en mild strøm, og dog rystede og ophidsede han det menneskelige samfund til dets dybde, hvor som helst han gik.« Han var hadet, indtil de korsfæstede ham, og han tændte en gudsfrygt, som har brændt i nitten århundreder.

Jesu store styrke lå i hans naturs guddommelighed, og hans hovedemne var retfærdighed og broderskab blandt menneskene. Han leder hver eneste til at søge efter guddommeligheden i sin egen sjæl, at vokse sig stærk gennem tro på Gud, gennem tjenester overfor sine medmennesker, gennem selvbeherskelse, udovelse af tålmodighed, venlighed, kærlighed og renhed i tanke og handling.

»Den Gud, der omgjordede mig med kraft, jævnedes vejen for mig.«

KREDSLÆRERNES *budskab*

Ærbodighed i vore kirker.

Man beskylder sommetider de sidste dages hellige for at være lidt skodesløse i deres opførsel i Kirken under gudstjenesterne. - Denne kritik kræver vor personlige opmærksomhed og overvejelse. Den betyder, at der findes folk, der mener, at nogle af os er hensynslost pietetsløse. Ethvert medlem af Kirken skulle prøve at få sine personlige følelser under kontrol. Ærbodighed er noglen til oprigtig og sand gudsdyrkelse; uden den er vor gudsdyrkelse kun et påskud. Det er af væsentlig betydning, at vi udviser ægte oprigtighed og ærbodighed under gudstjenesterne.

Kirkesalen, klasseværelserne og fornøjelsessalen er centret for vort fælles liv. Her tilbeder vi Gud, vi er sammen med vore venner, og vi fornøjer os. Måske er det ikke vor hensigt at være uærbodige, men der er tider, hvor vi ikke er i humør til at tænke, og vi glemmer at vise den rette respekt for guddommen og hensyn overfor vore medmennesker. Vi iagttager andres optræden, men glemmer samvittighedslost at undersøge vor egen opførsel. Vi skulle være omhyggelige i vore bestræbelser på at blive mere ærbodige. Dette ansvar hviler på enhver af os som enkeltpersoner, som forældre, og som lærere og funktionærer i Kirken.

Vi glemmer vigtigheden af betænkomsomhed, vi forbereder os ikke åndeligt på den. Vi burde gå til vore gudsdyrkelses-huse med

en andagtsfuld ånd. Så snart vi træder ind i forhallen, bør det stå os klart, at vi går ind i en bygning, der er indviet til Gud. Vi bør være klar over hensigten med ethvert møde, vi overværer, og objektivt drage nytte af det. Dette gælder særligt nadvermoderne.

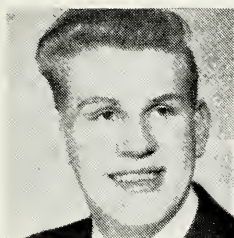
Vi bør sætte os på vore pladser, så snart vi kommer, og vente med unødvendig konversation til efter mødet. Lyden fra præludiet bør finde os i harmoni med den ånd, der passer til lejligheden. Vi bør ikke forlade salen, før mødet er forbi. Efter slutningsbønnen bør vi undgå al overstadighed. Vor samtale bør foregå med venlig, men sagte stemme.

Som forældre skulle vi lære vore børn ærbodighed. De bør allerede fra ganske små lære hvilken opførsel, der passer sig under Kirkens moder. Små børn må ikke have lov til at løbe frem og tilbage i kirkesalen. Ved nadvermoderne bør små børn sidde ved siden af deres forældre, indtil de ikke mere behøver tilrettevisninger. De skulle oplæres til aldrig at løbe eller støje i kirkesalen, klasseværelserne eller forhallen.

Funktionærer i alle hjælpeorganisationerne forventes at drage omsorg for, at der hersker orden under møderne. Lærerne bør lede klasserne på et højt åndeligt niveau uden forvirring.

Hvis blot enhver vil påtage sig sit ansvar på dette vigtige område, kan vi være sikre på at gøre fremskridt.

Indsat

Den 26. april blev ældste *Elray L. Pedersen* opretholdt som 2. rådgiver i den danske missions præsidentskab i stedet for ældste Larry Christensen, som har afsluttet sin mission og er rejst hjem til Amerika.

Præsident Elray L. Pedersen er født den 12. februar 1937 som søn af Oliver C. Pedersen og Phoebe Gold Gedge Pedersen. Han har gået i skole i Cyprus High School og har studeret 1½ år på Utah State University, og det er hans mål at blive skolelærer.

Præsident Elray Pedersens fader var på mission i Danmark i årene 1925—27, og han er selv den 7. og yngste søn, som har været på mission. I 1950 var tre af hans brodre, Herbert Pedersen, Herschel Pedersen og Keith Pedersen, på mission i Danmark samtidig, hvad der er enestående i missionens historie.

Præsident Elray L. Pedersen kom til Danmark som missionær den 11. marts 1957 og har arbejdet i Skive i 8 måneder, i København i 13 måneder, deraf 7 måneder som præsiderende ældste, og endelig som distriktspræsident i Aalborg i 5 måneder, indtil han blev kaldet til sit nuværende arbejde.

Vi beder Gud velsigne ældste Pedersen i det store kald, som nu er pålagt ham.

Indsat

Den 11. maj er ældste *Gene L. Mortensen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Mortensen er født den 19. maj 1935 i Salam, Idaho, som søn af Mr. og Mrs. Charles Mortensen og har gået i skole i Bonneville Highschool.

Efter at have virket i 4 år i U.S. Air Force ankom han til Danmark på mission den 4. februar 1958 og har siden arbejdet i København, Skive, Aarhus og atter i København, da han blev kaldet til sit nuværende arbejde.

Vi beder Gud velsigne ældste Mortensen i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Bryllup

Som tidligere meddelt vieses missionspræsident og søster Holger P. Petersens datter, *Darlene Ora Petersen*, den 20. marts i Salt Lake Templet til tidligere missionær *Juel D. Gregersen*. Vi bringer hermed et billede af det unge brudepar, som vil være kendt af alle søskende i den danske mission fra deres missionstid her. Brudekjolen er kreeret og forarbejdet af søster Sara Dresso, København, og brudens moder, og består af hvidt duchesse med applikerede kniplinger, som fortsætter på slæbet bagtil. Brudeparret har bosat sig i Californien.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes inden den 5. ds.

FØDSELSDDAGE:

AMAGER: Den 17. juni fylder søster Hilma Petersen, Grækenlandsvej 58, 60 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 18. juni fylder broder August Emanuel Petersen, Oehlenschlägergade 71, 80 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. juni fylder søster L. Margrethe Olsen, Ndr. Fasanvej 150, 60 år. Hjertelig til lykke!

ESBJERG: Den 22. juni fylder søster Anna Dorthea Hansen Papperitz 70 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 27. juni fylder søster Petrine Boline Nielsen 70 år. Hjertelig til lykke!

FREDERICIA: Den 28. juni fylder søster Marie Katrine Elisabeth Hansen 65 år. Hjertelig til lykke!

ODENSE: Den 29. juni fylder søster Petra Kirstine Nielsen 80 år. Hjertelig til lykke!

Solvbryllup i U.S.A.: Tidligere missionspræsident i den danske mission, *Orson B. West og hustru, Krista West*, nu Salt Lake City,

Utah, kan den 14. juni fejre deres solvbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Den 20. marts viedes i Salt Lake Templet søster *Ina Hendriksen*, barnebarn af broder og søster Niels Hendriksen, København, til Phil Anderson. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra England: Søster Edith Lorentzen Witter, tidligere København, meddeler fra England, at hendes mand, Fred Witter, blev døbt i Kirken søndag d. 19. april, og de sender begge fra deres hjem i Cheltenham de bedste Hilsener og tanker til alle søskende i Amager og København gren.

Nyt fra U.S.A.: Broder og søster Werner S. Rønne, tidligere Danmark, nu Salt Lake City, Utah, har den 3. maj fået en datter, som har fået navnet Alice. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dåb:

HJØRRING: 29. marts:
Karl Blohm

AALBORG: 29. marts:

Kristine Margrethe
Bang Klitgaard

4. april:

Hanne Larsen

SKIVE: 25. april:

Frede Jakobsen Skoubo

KOLDING: 12. april:

Margarete Anne Marie

Secher

ESBJERG: 19. april:

Irma Jøsefsen

ODENSE: 5. april:

Svend Aage Andersen

Døbt af:

Ældste
Don S. Coleman

Ældste
Vernon K. Bird

Ældste
Elray L. Pedersen

Broder Anton Skoubo

Ældste Kurt V. Nagel

Ældste Jack Morris

Ældste
Spencer B. Greer

Håndspåbyggelse af:

Ældste Don J. Black

Ældste
Stewart Gudmundsen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste
Elray L. Pedersen

Ældste Hal Andersen

Ældste Jack Morris

Ældste
Wally D. Lybbart

Velsignelser:

FREDERICIA: 12. april: Knud Bent Andersen og Irene Sundahl Hansen Andersens son, Torsten Bo Andersen, velsignet af broder Johannes Liljengren.

HORSENS: 5. april: Kristian Pedersen og Karin Margrethe Pedersens datter, Solveig Edith Pedersen, velsignet af sin fader.

AALBORG: 5. april: Svend Harry Nielsen og Gerda Niensens datter, Inge Nielsen, velsignet af broder Anton Falden.

Tom Nørup Nielsen og Tove Laura Niensens datter, Toni Nørup Nielsen, velsignet af broder Charles Jepsen Larsen.

ORDINATIONER:	Til:	Ordineret af:
KØBENHAVN: 8. marts: Poul Petersen	Præst	Broder Harry Petersen
29. marts: Willy Helge Howard Jensen	Diakon	Broder Felix Hasbo
5. april: Ib Rasmussen	Diakon	Broder Flemming Hall
12. april: Bent Lundsteen Holm	Præst	Broder Niels Johansen
Johannes Evald Stricker	Præst	Broder Kai L. Nielsen
Carl Christopher Christensen Winther	Lærer	Broder Felix Hasbo
AMAGER: 15. marts: Carl Holger Madsen	Præst	Broder Laurids M. Knudsen
12. april: Aage Petersen	Diakon	Broder Peter Rasmussen
HJØRRING: 29. marts: Richard Konnerup Kristensen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
HERNING: 19. april: Verner Sørensen	Ældste	Missionspræsiden Holger P. Petersen
Carl Evald Christensen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
FREDERICIA: 5. april: Erik Karl Rasmussen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
ODENSE: 5. april: Bent Aage Andersen	Præst	Missionspræsident Holger P. Petersen
Hjalmar Hornemann Hansen	Præst	Missionspræsident Holger P. Petersen
Emanuel Karl Jørgensen	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen
Borge Christian Dinesen Hovsgård	Ældste	Missionspræsident Holger P. Petersen

DØDSFALD:

AALBORG: Den 20. marts døde broder Jean Holm Bendtsen, 70 år gammel. Æret være broder Bendtsens minde!

SILKEBORG: Den 9. april døde søster Marie Martine Rasmussen, knap 90 år gammel. Æret være søster Rasmussens minde!

HERNING: Den 9. april døde søster Dorthe Kirstine Hviid Sørensen, 48 år gammel. Æret være søster Sørensens minde!

KØBENHAVN: Den 28. marts døde søster Nielsine Jakobine Kristine Hansen, godt 76 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej, den 1. april. Æret være søster Hansens minde!

AMAGER: Den 26. april døde broder Max Julius Norup Andersen, knap 66 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Kretavej, den 1. maj. Æret være broder Andersens minde!

Missionærforflytninger:	Dato:	Fra:	Til:
Randi Sørensen	11. april	Odense	Sønderborg
Inge Fano	11. april	Odense	Sønderborg
Hal Andersen	20. april	Kolding	Fredericia
Frank A. Poulsen	20. april	Haderslev	Kolding
Ralph L. Hansen	20. april	Fredericia	Haderslev
John Jorgensen	27. april	København	Aalborg
Elray L. Pedersen	27. april	Aalborg	København
Thomas S. Johnson	27. april	Holstebro	Aalborg
Arvil R. Johansen	27. april	Aalborg	Holstebro
Lyle Oman	27. april	Hobro	Aarhus
Frank A. Poulsen	27. april	Kolding	København
James Nielsen	27. april	Nakskov	Kolding
DeVon Dennison	27. april	Frederikshavn	Nakskov
Paul B. Jensen	27. april	København	Aalborg
Terry N. Lee	27. april	Aalborg	København
James Nielsen	11. maj	Kolding	Odense
Carl C. Wilberg	16. maj	Odense	Kolding
Donald Black	16. maj	Esbjerg	Næstved
Gordon B. Jensen	16. maj	København	Esbjerg
Vernon Bird	16. maj	Aalborg	København
Donald Rasmussen	16. maj	København	Aalborg
Gary N. Sorensen	16. maj	Slagelse	Odense

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. fra New York er følgende missionærer den 21. april ankommet til den danske mission:

David Kelton Sorensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Frederikshavn.

Lochiel Evan Platter fra Yakima, Washington, beskikket til at arbejde i Randers.

David K. Sorensen

Lochiel E. Platter

Missionæraflysninger:

Følgende missionærer er den 17. maj blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Jay R. Thuesen fra Twin Falls, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Næstved.

Ronald E. Anderson fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Randers.

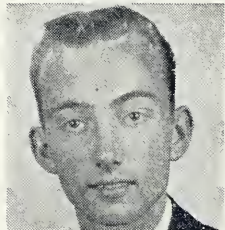
Delbert G. Larsen fra Rigby, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Slagelse.

Larry J. Miller fra Driggs, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Odense.

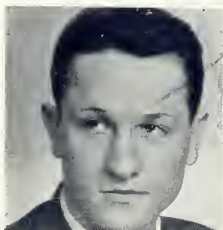
Byron A. Rasmussen fra Provo, Utah, efter sidst at have arbejdet i København.

Jay R. Thuesen

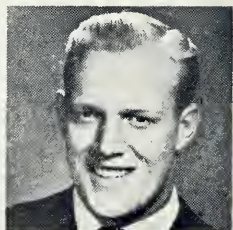
Ronald E. Anderson

Delbert G. Larsen

Larry J. Miller

Byron A. Rasmussen